

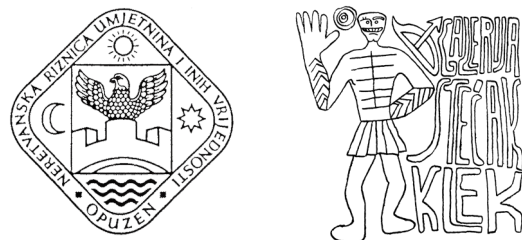
IVA JAPEC i
FRAN MARKO
VLAHINIĆ

plodno tlo

GALERIJA
STEĆAK
KLEK

NERETVANSKA RIZNICA UMJETNINA I INIH VRIJEDNOSTI
GALERIJA STEĆAK KLEK
20356 KLEK | DUBROVAČKA BB

IVA JAPEC i
FRAN MARKO
VLAHINIĆ
plodno tlo

04.-30. SRPNJA 2026.
OTVORENJE IZLOŽBE 4. SRPNJA 2026. U 21 SAT

što niče iz plodnog tla?

Mediterransko podneblje nadraslo je na simboličkoj razini vlastite zemljopisne i povijesne odrednice postavši temeljnim duhovnim prostorom europske civilizacije kao njezina najsnažnija zajednička predodžba. Mediteranska kultura sadrži produktivno dvojstvo grčkoga i rimskog – raznolika, slobodna, misaona helenska kultura nasuprot homogenoj, upravljačkoj i inženjerskoj kulturi Rimljana. U likovnim umjetnostima trajnim i višestoljetnim usavršavanjem antički Grci pronalaze kanon (pravilo, mjeru) – postavljaju iz svojeg specifičnog životnog okružja, razvijajući se kao jedan ekosustav, univerzalne zasade. Usprkos gotovo obrtničkoj usredotočenosti pristupa sva se pojedina umjetnička usmjerenja, od pjesništva i glazbe do kiparstva i arhitekture, pojavljuju kao aspekti sveopće umjetnosti. Sve je to, naravno, moguće imajući kao nit vodilju sasvim određen pojam sklada – zakonitog odnosa i rasporeda pojedinih sastavnica djela. Ovaj duh, unatrag gledajući, iščitavamo aktivno od renesanse do danas; on postavlja pred nas jednu gotovo bezvremenu prošlost koja ostaje kao trajna unutarnja mogućnost svakog umijeća.

Spometnuto nalazimo u radu Ive Japiec i Frana Marka Vlahinića već na prvom koraku susrevši se sa skulpturama i njihovim nazivima. Nazivi nisu naknadne konceptualizacije ili puki znakovi već sami začinju podneblje mašte iz kojega može izrasti oblikovana tvar. Dočarane nam scene i likovi upućuju upravo na bezvremeno arkadijsko podneblje koje autori podjednako grade u mašti i prepoznaju u svom okruženju. Naslovima autori ulaze u izravan dodir s pjesništvom stvarajući opsežnije veze (*Darovi zemlje* – Vesna Parun), a naslovi su i lirske slike koje prizivaju zbilju predaka (*Žena nosi sijeno, Ruke opančara...*).

Gotove skulpture samo su ukupni zbroj pojedinih koraka koji počinju od misli, razgovora, preko crteža i grafike do manjih modela u glini, rada s živim modelima, izrada konstrukcije i kalupa, lijevanja... Ovakav pristup stvaralaštvu ne nastavlja tradiciju samo motivom, tematikom i formalnim obilježjima kiparskog djela, već i procesom umjetničkog rada kojime autori poput majstora naoko izgubljenog doba inzistiraju na trajnom usavršavanju vježbom i ponavljanjem i temeljitom poznavanju materijala i njegovih izražajnih mogućnosti. Jasna prisutnost uzora, u svakom pojedinom radu, prvenstveno kroz prikaz ljudskog tijela, omogućava čitljivost primijenjenih umjetničkih metoda. Primjetna je težnja ka iskrenosti materijala prvenstveno u odnosu prema glini koja, kao najčešći prenositelj oblika, ostaje i završni materijal postigavši trajnost postupkom pečenja.

Vid Šešelj

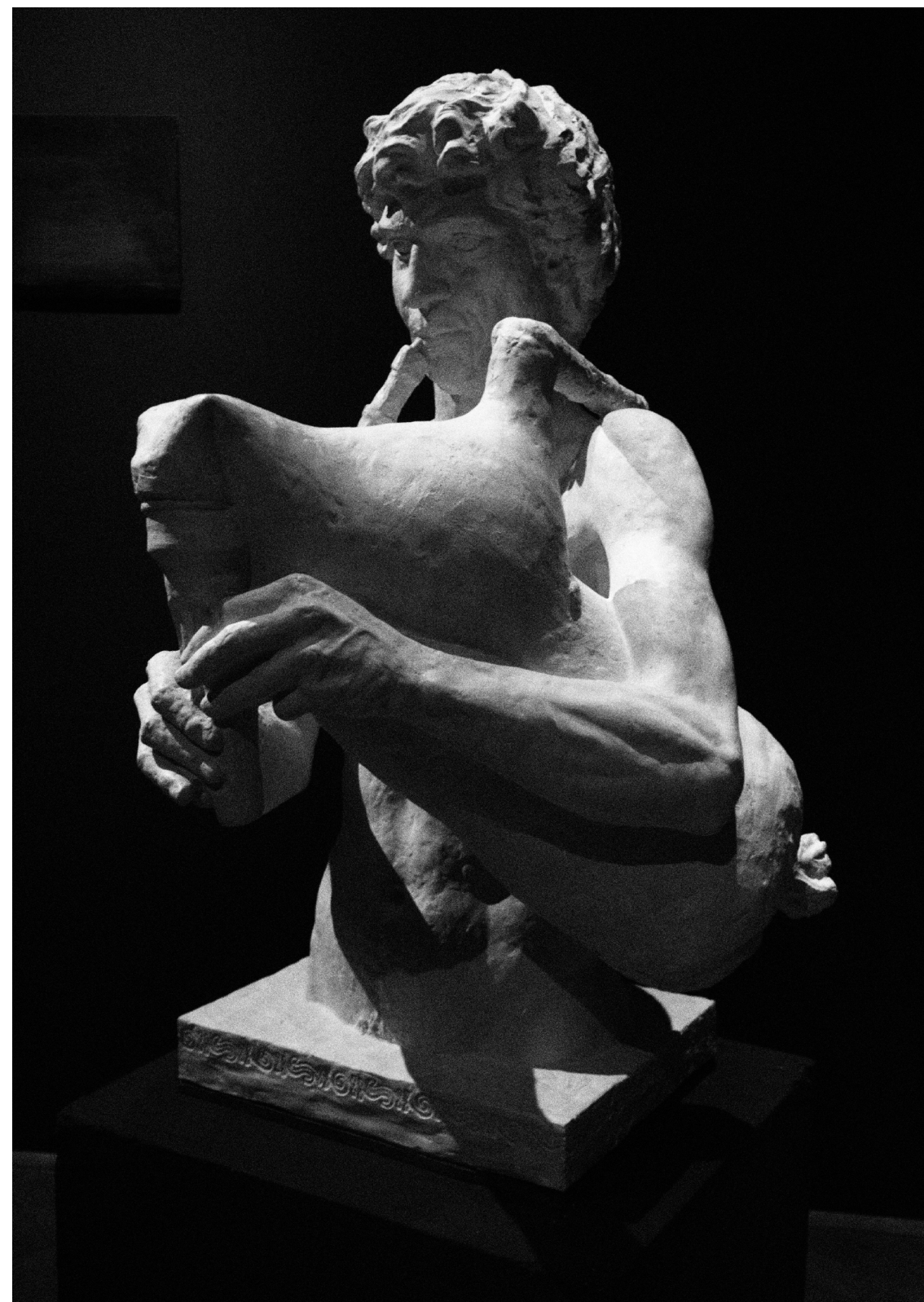
Fantazija narcisa, sadra, 25 x 56 x 21 cm

Darovi zemlje, sadra, vis. 95 cm

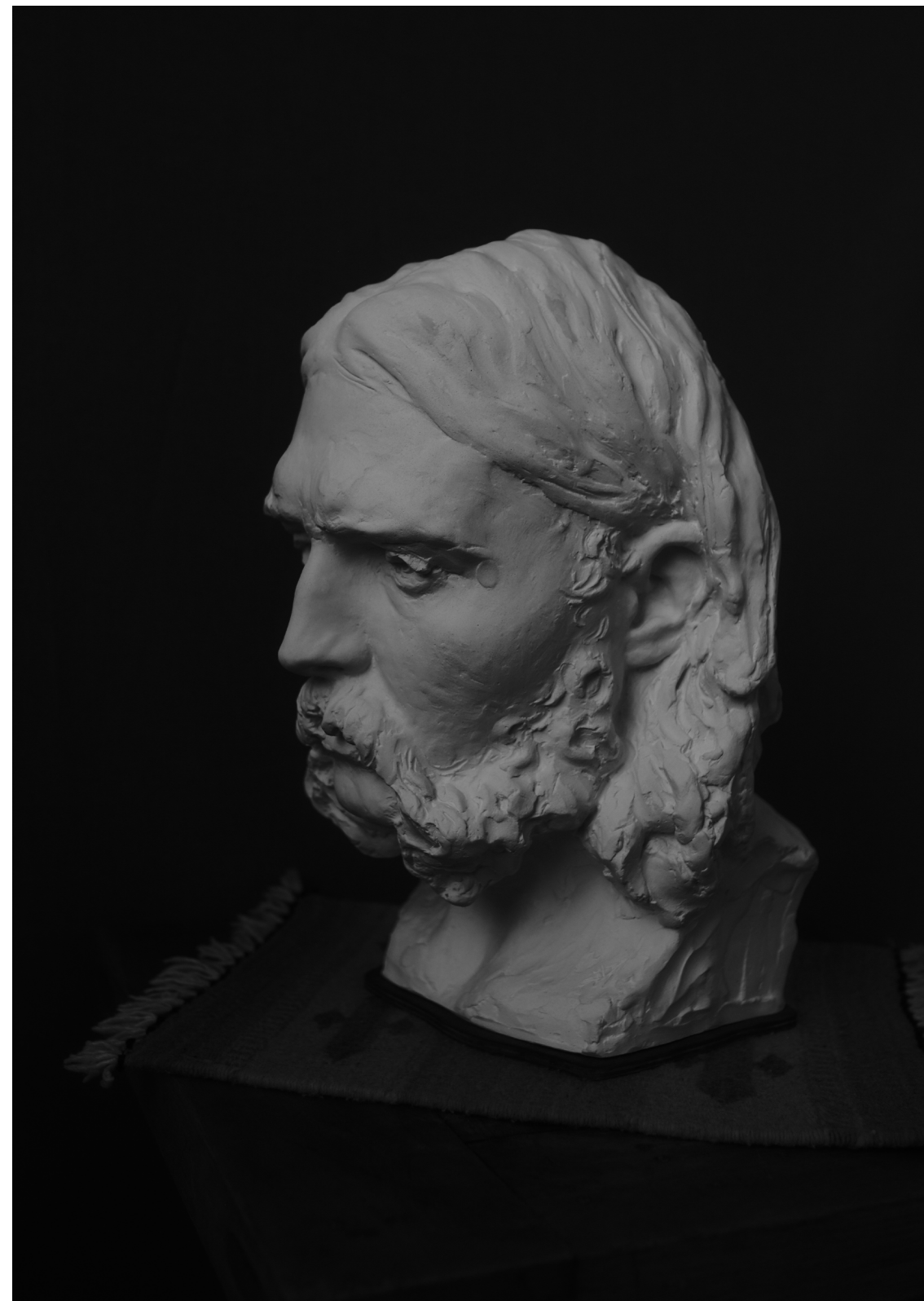
Darovi zemlje, sadra, vis. 95 cm

Dudaš, sadra, 100 x 57 x 62 cm

Žena nosi sijeno, terakota, 38 x 32 x 16 cm

Autoportret, sadra, 40 x 25 x 26 cm

Iščekivanje, terakota, 21 x 24 x 18 cm

Djevojka s tamburinom, terakota, 17 x 17 x 33 cm

popis radova

IVA JAPEC

Narcis V, terakota, duž. 40 cm

Narcis VI, terakota, duž. 40 cm

Fantazija narcisa, sadra, 25 x 56 x 21 cm

Zore i vihori (kompozicija crteža), kombinirana tehnika, promjenjive dimenzije

Djevojka s tamburinom, terakota, 17 x 17 x 33 cm

Darovi zemlje, sadra, vis. 95 cm

Darovi zemlje (fragment), terakota

Punih njedra, sadra, 40 x 30 x 49 cm

FRAN MARKO VLAHINIĆ

Dudaš, sadra, 100 x 57 x 62 cm

Ruke opančara I, terakota, 29 x 38 x 37 cm

Ruke opančara II, sadra, 32 x 40 x 30 cm

Autoportret, sadra, 40 x 25 x 26 cm

Mala pralja na stupu, terakota i sadra, 133 x 30 x 30 cm

Žena nosi sijeno, terakota, 38 x 32 x 16 cm

Iščekivanje, terakota, 21 x 24 x 18 cm

Što me glediš?, terakota, 28 x 21 x 31 cm

Radost starih majki, sadra, 19 x 25 x 7 cm

U izobilju, serija crteža, kombinirana tehnika, promjenjive dimenzije

Pralja, grafika, suha igla, 19 x 14,5 cm

Opančar, grafika, suha igla, 18 x 23,5 cm

o autorima

Iva Japec rođena je 1999. godine u Zagrebu. Diplomirala je na 2025. na kiparskom odsjeku na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi doc. art. Nikole Vrljića. Do sada je izlagala na tridesetak grupnih izložaba u Zagrebu, Samoboru, Rovinju, Šibeniku, Drnišu, Đurđevcu, Vinkovcima, Vrbovcu i osam samostalnih od kojih izdvaja: izložbu “Zore i vihori” u Galeriji Oblok u Zagrebu (2026.), izložbu u Studio Galerije Antuna Augustinčića u Klanjcu (2025.), izložbu „Darovi zemlje” u Galeriji Šira u Zagrebu (2025.), izložbu „Páthos – Što na podu spavaš?” u Galeriji Šira u Zagrebu (2025.), izložbu „Geneza” u Samoboru (2023.) i izložbu „Ljepota stvaranja” u Galeriji Štekl u Gornjem Gradu u Sloveniji (2023.). Sudjelovala je u nekoliko umjetničkih projekata, radionica i rezidencija, izdvaja: izradu spomenika iseljenicima u Imotskom (2024.), kiparsku rezidenciju u sklopu manifestacije „Meštrovićevi dani” na tvrđavi sv. Ivana u Šibeniku (2023.), te kiparsku radionicu „Zemlja” u Vinkovcima (2021.). Dobitnica je dviju „Rektorovih nagrada” za timski znanstveni i umjetnički rad u akademskoj godini 2019./2020 i 2024./2025. Sudjelovala je u vođenju kiparskih radionica, izdvaja: radionice u sklopu projekta EMA – edukacijska muzejska akcija “Korijeni” u Atelijeru Meštrović u Zagrebu (2026.), radionicu u Klovićevim dvorima povodom retrospektivne izložbe Ivana Meštrovića (2024.), te radionice na 64. Međunarodnom dječjem festivalu u Šibeniku (2024.). Radi kao voditeljica kiparskih radionica u Centru za likovni odgoj Grada Zagreba. Članica HDLU-a.

Fran Marko Vlahinić rođen je u Zagrebu 2002. godine. Trenutno studira na diplomskom studiju kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi doc. art. Nikole Vrljića. Do sada je izlagao na tridesetak grupnih izložaba u Zagrebu, Đurđevcu, Samoboru, Orebiću, Križevcima, Drnišu, Šibeniku, Mostaru, Münsteru i sedam samostalnih izložaba, a izdvaja: “Páthos – Što na podu spavaš?”, Galerija Šira u Zagrebu (2025.), „Svaki čovjek ima svoj blues”, Centar za mlade Bunker u Samoboru (2023.), „Mentor progovara studentu: u razgovoru Joze Kljakovića i Frana Marka Vlahinića”, Memorijalna zbirka Jozo Kljaković u Zagrebu (2023.). Sudjelovao je u nekoliko umjetničkih projekata, radionica i rezidencija, izdvaja: javnu skulpturu u kamenu Dragutina Domjanića postavljenu u Adamovcu (2025.), javnu skulpturu Elly Bašić postavljenu u Glazbenom učilištu Elly Bašić u Zagrebu (2025.), izradu spomenika iseljenicima u Imotskom (2024.) i kiparsku rezidenciju u sklopu manifestacije „Meštrovićevi dani” na tvrđavi sv. Ivana u Šibeniku (2023.). Dobitnik je „Rektorove nagrade” za timski znanstveni i umjetnički rad u akademskoj godini 2024./2025. Sudjelovao je u vođenju nekoliko kiparskih radionica, izdvaja: radionicu u Klovićevim dvorima povodom retrospektivne izložbe Ivana Meštrovića (2024.), te radionicu na 64. Međunarodnom dječjem festivalu u Šibeniku (2024.). Član HDLU-a.

Galerija Stećak Klek mjesto je susreta likovnih umjetnika, književnika, dramskih i drugih umjetnika; djeluje ponajviše u Kleku, Opuzenu, Pločama, Metkoviću i Zagrebu, a ovisno o potrebama i u drugim mjestima.

Galeriju Stećak Klek osnovali su 1980. godine književnik Stjepan Šešelj, slikari Branko Čilić, Zlatko Keser, Vatroslav Kuliš, Hrvoje Šercar, Antun Boris Švaljek i Josip Turković. Galerija Stećak Klek godine 1991. sudjeluje u pokretanju i utemeljenju Neretvanske riznice umjetnina i inih vrijednosti, te otada organizacijski djeluje u njezinu sastavu, zadržavajući i dalje svoju dotadašnju umjetničku samostalnost.

Galerija Stećak Klek osim više skupnih izložaba svojih članova, do sada je organizirala samostalne izložbe članova i gostiju Stećka: Frane Para (1981.), Krune Bošnjaka, Rudija Labaša i Ede Murtića (1982.), Branka Čilića, Ivana Lackovića Croate i Zlatka Price (1983.), Sofije Naletilić Penavuše, Stipe Šikirice i Hrvoja Šercara (1984.), Antona Cetina (1986., 1989.), Vatroslava Kuliša (1988.), Vasilija Josipa Jordana (1989.), fra Blage Karačića (1991.), Domagoja Gabrića, Nikole Popića (1993.), Blaženke Salavarda (1995.), Mirka Stojića, Marije Zrno (1996.), Ivice Vlašića i Željka Prsteca (1997.), Jurja Julija Klovića Croate (1998.), Iva Dulčića, Nikole Popića, Josipa Gregvića (1999.), Zlatka Šulentića i Zdravka Brkića (2001.), Josipa Biffela, Antuna Borisa Švaljeka, Kuzme Kovačića (2002.), Zlatka Kauzlarića Atača, Josipa Biffela (2003.), Ivice Šiška, Ante Sardelića (2004.), Dubravke Babić, Dalibora Jelavića (2005.), Gorana Petrača, Nikole Koydla (2006.), Mile Nekića, Nade Žiljak (2007.), Vladimira Meglića, Davorina Radića (2008.), Vilka Žiljka i Nikole Vučkovića (2009.), Ivana Marekovića, Branimira Ključa (2010.), Ernesta Markote i Siniše Čulara (2011.), Stjepana Skoke i Kažimira Hraste (2012.), Ilije Skočibušića, Danijela Žabčića (2013.), Mladena Ivešića i Dragutina Trumbetaša (2014.), Josipa Botteriija Dinija i Nevenke Arbanas (2015.), Josipa Škerlija, Petra Ujevića (2016.), Lukše Peka, Tomislava Kršnjavog (2017.), Miše Baričevića, Jadranke Popović (2018.), Zorana Jurića i Josipa Biffela (2019.), Luka Paljetka i Linde Milić Kršnjavi (2020.), Emila Bobanovića Čolića (2021.), Josipa Ivanovića (2021.), Korane Gjalski Filipović (2022.), Igora Dragičevića (2022.), Ine Jerković (2023.), Djela hrvatskih kipara iz zbirke Ljevaonice umjetnina Ujević (2023.), Dijane Ive Sesartić i Hrvatski književnici u djelima hrvatskih kipara iz Zbirke Ljevaonice umjetnina Ujević (2024.), Izložba Tin Ujević 1891. – 1955. iz Zbirke Ljevaonice umjetnina Ujević te Katarine Kocijan i Vida Šešelja (2025.)

Nakladnik: Neretvanska riznica umjetnina i inih vrijednosti – Hrvatska kulturna zaklada | Zagreb, 2026. | Za nakladnika: Stjepan Šešelj | Voditelj Galerije: Vid Šešelj | Povjerenstvo za izložbe: Miroslav Klemm, Nikola Popić i Stjepan Šešelj | Tekst u katalogu: Vid Šešelj | Postav izložbe: Iva Japiec i Fran Marko Vlahinić | Grafičko oblikovanje: Vid Šešelj | Tisak: Minerva Graphica d.o.o. | Izložbu podupiru: Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske, Županija dubrovačko-neretvanska, Općina Slivno, Grad Opuzen, Turistička zajednica Općine Slivno, Matica Hrvatska – ogranak Čitluk.

TURISTIČKA
ZAJEDNICA
OPĆINE
SLIVNO

MATICA
HRVATSKA
OGRAK
ČITLUK